

ZUURSTOF VOOR DE LOKALE DEMOCRATIE & EEN PLUIM VAN MINERVA + NIEUWE OPDRACHT VOOR STADSBESTUUR BRUGGE

Vandaag wandelen in Brugge de burgemeester en de schepenen, de gemeenteraadsleden en leden van de Gecoro & Mina-raad op een wandeling door het CHARTREUZINNEBOS (), het zopas ontsloten oude natuur- en bosgebied rond de Zeeweg te St. Andries. Laat het even feest zijn, ondanks de stilstand in de twee andere Groene Gordel dossiers van Lappersfort en Chartreuse. We bieden het stadsbestuur graag in bijlage de Bossen-samenvatting (politieke enquête) van de Vereniging voor Bos in Vlaanderen aan. Als burgers en burgeressen van " Brugge, die scone " hopen wij dat burgemeester Moenaert ons helpt op zoek naar open ruimte en duurzame democratie in onze Hanzestad.*

Het Groene Gordel Front vindt de recente openstelling van deze GROENE LONG een waardevolle zaak ! Daarom bij deze een groene pluim voor dit concrete project van de stad Brugge. Wij geven een pluim van Minerva aan het stadsbestuur om het publiek toegankelijk maken van het Chartreuzinnegoed. Wij weten de financiële inspanning te appreciëren voor de aankoop van dit gebied en het herinrichten van dit domein. Wij zijn ervan overtuigd dat vele mensen van St. Andries zullen genieten van deze nieuwe wandelpaden. Goed wetende dat deze aankoop mogelijk werd door het vrijkomen van gelden na de goedkeuring door de Minaraad. Hoog tijd voor een andere aankoop (met positief advies van de Mina-raad) geven wij hier mee als opdracht van Minerva aan het Brugse stadsbestuur van SP.a + CD & V ! Wij hopen spoedig om met de wandelaars van vandaag en enkele Vlaamse ministers en de directie van de Fabricom groep ook éézelfde feestelijke wandeling te beleven in het Lappersfortstadsbos....Liever vroeg dan laat, zou Cassandra zeggen ! Het Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland wil nog steeds een netwerk van medekrachten zijn. Bij deze opnieuw de uitgestoken groene gordel hand waarbij wij de moed niet opgeven en blijven hopen en geloven dat de Groene Gordel nog te redden valt. Wat ons beweegt is liefde voor het Brugse Groene Erfgoed & voor de Brugse Kleinkinderen en Toeristen die verder moeten kunnen blijven genieten van de charmes van een ongeschonden Groene Gordel. Want wat de ene hand in het Chartreuzinnegoed geeft kan hij niet in Lappersfortbos & Chartreusenatuur wegnemen ! Dat zou pas pervers zijn... Geduld we zijn er bijna ! is wat wij blijven zeggen aan onze vriendinnen en vrienden "Lappersforters" !

Nu vele lokale actoren elkaar vandaag ontmoeten is het moment wellicht eindelijk aangebroken voor een eerste gesprek over het eerder geformuleerde voorstel voor een "COMMUNICATIERAAD IN BRUGGE" (cf. Lappersfort-manifest op www.ggf.be). Minaraden en Gecoro-commissies (helaas werd de MORA, de mobiliteitsraad recent afgeschaft wordt gefluisterd in de wandelgangen...) zijn een heel nuttig 'gesloten deur' - instrument; maar helaas is er veel te weinig en veel te laat terugkoppeling naar de achterban, de burger, de samenleving van waaruit zij uiteindelijk hun vertegenwoordigend mandaat kregen. Om dit te verhelpen is de COMMUNICATIERAAD een waardevol instrument.

Hierna volgen meer gegevens (met dank aan De Morgen-journalist Filip Rogiers die dit eerder al berichtte in de INTERCITY- pagina van De Morgen) en enkele volgende GGF-afspraken :

1) COMMUNICATIERAAD ALS MEDEKRACHT

In Turnhout brengt men één keer per maand politici, ambtenaren en burgers rond de tafel om ' de stand van de stad' te bespreken. Dat doet de stad Turnhout al meer dan twintig jaar. 'De laatste jaren mag ik ons model op vele plaatsen gaan uitleggen' zegt bezieler en communicatie-ambtenaar Ben Verdick. 'De aversie van de politiek blijft echter zeer groot.'

Dinsdagavond, een zaaltje in de Warande. Een veertigtal mensen wacht het begin van de vergadering af. Er wordt gemord omdat het stadscollege niet op het appèl is. Dat is in de geschiedenis van de communicatieraad een primeur. "Twee schepenen hebben zich verontschuldigd", zo trekt Jan Van Alsenoy de vergadering op gang. "Het is de eerste keer sinds ik deze communicatieraad voorzit, dat niemand van het stadsbestuur present is. Ik vind dit ongeoorloofd."

Toch gaat de vergadering door. Je merkt aan alles dat de Turnhoutenaren bedreven zijn in de cultuur van het overleg. Er wordt niet door elkaar gepraat, en ook als er harde noten worden gekraakt, blijft de toon beleefd. Om Norbert De Batselier, voorzitter van het Vlaams Parlement, te parafaseren: een goed werkende democratie is altijd een beetje saai. Respect, daar draait het om. En gelijkwaardigheid. Niemand naait hier iemand een oor aan.

Daarin is Turnhout een geval apart. Op vele andere plaatsen waar de bevolking inspraak of meespraak krijgt, loopt het juist spaak op een onevenwicht tussen de mensen rond de tafel. Meestal gaat het zo: de politiek nodigt de bevolking uit, de burgers mogen opmerkingen maken, maar iedereen voelt aan de ellebogen dat het er de politici vooral om te doen is hun al genomen beslissingen met zo weinig mogelijk aanpassingen door de volksvergadering te jagen. In Turnhout hebben de burgers niet het gevoel dat de vertegenwoordigers van de stad spelletjes zitten te spelen. Uniek is bijvoorbeeld hoe een ambtenaar hier elke maand een lijst geeft van de milieu- en bouwvergunningen. Alles met naam en toenaam. Om helemaal zeker te zijn van de onpartijdigheid doet Turnhout een beroep op een buitenstaander als voorzitter. Jan Van Alsenoy werkt voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

De opdracht bestaat er niet in dossiers inhoudelijk te fileren, wel om de procedures op de voet te volgen. Verdick heeft altijd een lijst mee van wat er in de stad op stapel staat, wat gerealiseerd is en wat nog in uitvoering. "De stad is verplicht nieuwe dossiers hier voor te leggen", zegt Ben Verdick. "Dat staat nergens geschreven, maar het is een gewoonteplicht geworden."

Het is een permanente oefenschool in heel concrete democratie, maar geen propaganda voor de politiek. "De gemeente moet er op zo'n communicatieraad niet uit naar voor komen als een goed geëlied bedrijf? Want dat is het niet" , zegt Verdick.

"In Turnhout heeft de traditie van medezeggenschap alle besturen overleefd", zegt Van Alsenoy. "En dat betekent toch wel iets. In het begin van de jaren zeventig had je de adviesraden. Daarna kwam de wakkere burger, kreeg je inspraak, hoorzittingen, openbare onderzoeken, de volksraadpleging. We zijn inmiddels al aan de vierde golf van inspraakmodellen toe, maar geen enkel model is zaligmakend. Ook de volksraadpleging niet, zelfs al zou ze bindend zijn."

De belangstelling van andere steden en gemeenten voor het Turnhoutse 'model' is de afgelopen jaren gevoelig gestegen. "Er is interesse, maar ook veel aversie", zegt Verdick. "Het idee dat mensen zomaar met de deur in huis kunnen vallen, maakt vele politici bang."

Toen vele 'nationale' politici zich halfweg de jaren negentig over het eigen bedrijf begonnen te bezinnen, waren ze het over één zaak roerend eens: het geloof in de Wetstraat staat of valt met de kwaliteit van de democratie in de Dorpsstraat. Sindsdien is over die lokale democratie al veel denk- en ook wel doewerk verricht. Naar een modernisering ervan, en alternatieve spelregels, wordt nog elke dag gezocht. Zo wil de Vlaamse regering het vragenuurtje in de gemeenteraad invoeren. Verdick: "De meeste acties op buurtniveau ontstaan vanuit problemen met de stad. Dat is een slechte zaak. Als het probleem opgelost raakt, zijn die buurtbewoners weer weg. Zo doe je niet aan stadsopbouw. En een bijkomend nadeel van al te geïsoleerde buurtwerking is dat sommigen zich in die verenigingen als kleine burgemeesters gaan gedragen. Met het vragenuurtje wordt het misschien weer ieder voor zich."
(Filip Rogiers, Intercity De Morgen 22/12/2002)

2) DE VERWONDERING MOET BLIJVEN IN VLAGEN VAN WOEDE.

Om het Lappersfort & de Chartreuse op de politieke agenda te houden organiseert het Groene Gordel Front ism. de Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedendschoon en de Vereniging voor Bos in Vlaanderen :

- a) Op maandag 07/06/04 om 20u. is er een Gratis Groene Gordel Verkiezingsdebat rond ondermeer het Lappersfort : "Er zijn nog honderd Lappersforten en Chartreuses na die van Brugge..." Plaats : Volkshogeschool, Baliestraat 58, 8000 Brugge. Moderator is Karel Ameye, voorzitter van de Mina-raad.
- b) Op zaterdag 19/06/04 wandelen we langs de afbakening van Lappersfort en Chartreuse. Start om 10u. aan station Brugge. Graag inschrijven op 050/390957. Het stadsbestuur en andere politieke actoren zijn welkom !

DE WOEDE MOET BLIJVEN IN VLAGEN VAN VERWONDERING

We zijn ook blij om U het LAPPERSFORTBOSMUSEUM voor te stellen : de nieuwe pagina van Regiobrugge met het overzichtelijke archief van het Groene Gordel Front staat online. Het rechtstreekse, korte adres is <http://ggf.regiobrugge.be>

(*) Het Chartreuzinnenbos vormt een schitterende nieuwe wandelroute tussen de domeinen Beisbroek en Tudor die nu samen een aanééngesloten groengebied voor stille recreatie vormen van 160 ha. Ruim 100 ha. hiervan is bos met de overige gronden als open akkers, weiden, boomgaard en enkele stukjes heide. Historisch herinnert het

Chartreuzinnebos aan het enige kartuizerinnenklooster dat Vlaanderen ooit bezat: Sint-Anna-ter-Woestijne dat van 1350 tot 1580 de site domineerde. Veel zorg werd besteed aan de restauratie van een hoogstamboomgaard van 160 bomen die ruim 100 streekeigen appel- en perenvariëteiten vertegenwoordigen. Een nieuwe eikendreef vormt de verbindingsschakel tussen de statige beukendreven van Beisbroek en Tudor. Een deel van de Zuidelijke Groene Stadsgordel is een stukje vollediger en aantrekkelijker geworden.

Jozef De Coster, voorzitter GGF, 050/360648
Luc Vanneste, secretaris GGF, 050/390957

**Duurzaamheid omdat de toekomstige generaties ons dierbaar zijn...
SAMEN ZUURSTOF GEVEN AAN EEN DUURZAAM VLAANDEREN
Opdat het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan....**

Laat er een tuin zijn

Laat er een tuin zijn
waar de bladeren heel traag
vallen, menig maal
hun laatste landingsplaats
bepalen, alvorens
de aarde juist te raken
waar ze in het verlengde
van hun vrije val ligt.

Laat het mijn tuin zijn
waar de wereld eeuwig blijft
haperen tussen zomer en herfst
tussen vallen en opstaan.

De val van de mens ontdaan

Stel : de appelboom bloeit en de wind
verstrooit duizend witte blaadjes
in de omliggende tuinen en overal

waar ze de grond raken beginnen
appelbomen te bloeien en de wind
waait en verstrooit de witte blaadjes

onophoudend tot - een Hongaarse
rapsodie gelijk - de wereld althans
vanuit een baan om de aarde gezien

een witte, bloeiende appelboom gelijkt.
Zou dat niet te mooi om waar te zijn?

Peter Theunynck